

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie
Al. Niepodległości 20/22, 42-200 Częstochowa
Tel/fax: 34 363 11 18, 34 363 13 39
adres do eDoręczeń: AE:PL-42502-61625-JGSGA-20

Częstochowa, dnia 12 marca 2026 r.

SKO.4102.2.2026

DECYZJA

**Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie
w składzie orzekającym:**

Przewodniczący: Aleksandra Cogiel (*spr.*)
Członkowie: Karolina Stolarska-Wojdała
Zenon Ułamek

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 12 marca 2026 r. odwołania REKO Prime Sp. z o.o. z siedzibą w Myszkowie, ul. Jana Pawła II 104, 42-300 Myszków, od decyzji Wójta Gminy Konopiska nr 6/2025 z dnia 16 grudnia 2025 r. znak: Gk.6220.3.2025.24 w przedmiocie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Budowa Zakładu Produkcji Ziemi Ogrodowej i Polepszaczy Gleby wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, zlokalizowanego na działkach nr 2406/12 i 2406/18 obręb 0005 Konopiska, gmina Konopiska, powiat częstochowski”,

działając na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. 1691) oraz art. 71 ust. 2 pkt 1, art. 73 ust. 1, art. 77 ust. 1, art. 80 ust. 1 i 2, art. 85 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 z późn. zm.) i § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 r. poz. 1839 z późn. zm.)

- o r z e k a -

**u c h y l i ć zaskarżoną decyzję w całości
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.**

Uzasadnienie:

W dniu 4 lutego 2025 r. do Urzędu Gminy Konopiska wpłynął wniosek REKO Prime Sp. z o.o. z siedzibą w Myszkowie o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Budowa Zakładu Produkcji Ziemi Ogrodowej i Polepszaczy Gleby wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, zlokalizowanego na działkach nr 2406/12 i 2406/18 obręb 0005 Konopiska, gmina Konopiska, powiat częstochowski”. Do wniosku załączono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko z dnia 31 stycznia 2025 r., a także kopię mapy ewidencyjnej w skali 1:2000, z zaznaczeniem terenu, na którym realizowane będzie przedsięwzięcie oraz obszaru, na który będzie ono oddziaływać.

Zgodnie z ww. raportem, planowane przedsięwzięcie polegać ma na prowadzeniu przez wnioskodawcę procesów przetwarzania wybranych rodzajów odpadów ulegających biodegradacji z wykorzystaniem instalacji do biologicznego przetwarzania odpadów w warunkach tlenowych, tj. do prowadzenia procesu kompostowania odpadów. Ponadto w ramach przedsięwzięcia prowadzone będzie magazynowanie odpadów przed poddaniem ich procesom przetwarzania oraz wstępne magazynowanie odpadów wytworzonych w wyniku przetwarzania odpadów.

Przetwarzaniu poddawane będą selektywnie zebrane odpady ulegające biodegradacji w procesie wstępnego ich rozdrobnienia i mieszania, właściwym procesie kompostowania prowadzonym, w przyłazach na placu procesu kompostowania, oraz przesiewaniu (waloryzacji) w celu ujednoczenia struktury produktu.

Przetwarzanie odpadów prowadzone będzie z zastosowaniem następujących procesów odzysku:

- 1) R13 – Magazynowanie odpadów poprzedzające którykolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1-R12 (z wyjątkiem wstępnego magazynowania u wytwórcy odpadów),
- 2) R12 – Wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1-R11,
- 3) R3 – Recykling lub odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki (w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania).

Pismem z dnia 10 lutego 2025 r. Wójt Gminy Konopiska wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku. Żądane uzupełnienie wpłynęło do organu w dniu 27 lutego 2025 r.

Pismem z dnia 4 marca 2025 r. Wójt Gminy Konopiska zawiadomił strony o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Budowa Zakładu Produkcji Ziemi Ogrodowej i Polepszaczy Gleby wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, zlokalizowanego na działce nr 2406/12 i 2406/18 obręb 0005 Konopiska, gmina Konopiska, powiat Częstochowski”. W zawiadomieniu tym organ poinformował strony o możliwości zapoznania się z aktami sprawy.

Następnie pismami z dnia 4 marca 2025 r. Wójt Gminy Konopiska zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Częstochowie, Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu o uzgodnienie oraz opinię co do warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia.

Ostatecznie po uzyskaniu uzupełnień i dodatkowych wyjaśnień do raportu ww. organy uzgodniły i pozytywnie zaopiniowały przedmiotowe przedsięwzięcie inwestycyjne, tj.:

- postanowieniem z dnia 12 maja 2025 r. nr P.RZŚ.4900.40.2025.KS.2 Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Poznaniu uzgodnił realizację przedsięwzięcia oraz określił warunki realizacji przedsięwzięcia,

- Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Częstochowie w opinii sanitarnej z dnia 29 września 2025 r. nr NS-NZ.9022.406.2025 pozytywnie zaopiniował przedsięwzięcie w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych oraz określił środowiskowe uwarunkowania jego realizacji,

- Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach postanowieniem z dnia 26 września 2026 r. nr WOOS.4221.22.2025.JŻ.4 uzgodnił realizację przedsięwzięcia i określił warunki jego realizacji.

Zawiadomieniem z dnia 2 października 2025 r. Wójt Gminy Konopiska, działając na podstawie art. 30, 33 ust. 1 i art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, dalej zwanej u.o.i.s., poinformował społeczeństwo o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia, a także możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz składania uwag i wniosków w terminie 30 dni od ukazania się tej informacji. Ogłoszenie zostało zamieszczone w BIP-ie Urzędu Gminy Konopiska w dniu 3 października 2025 r. oraz wywieszane na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Konopiska i sołectwa, na którego ma być realizowane przedsięwzięcie.

W dniu 7 listopada 2025 r. wpłynęło do Urzędu Gminy pismo pełnomocnika strony postępowania PRESS GLASS HOLDING S.A. zawierające sprzeciw wobec planowanej inwestycji.

W dalszej kolejności Wójt Gminy Konopiska decyzją nr 6/2025 z dnia 16 grudnia 2025 r. odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację planowanego przedsięwzięcia pn. „Budowa Zakładu Produkcji Ziemi Ogrodowej i Polepszaczy Gleby wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, zlokalizowanego na działkach nr 2406/12 i 2406/18 obręb 0005 Konopiska, gmina Konopiska, powiat częstochowski”.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ pierwszej instancji podniósł, że realizacja planowanego zamierzenia wiąże się z istotnymi negatywnymi skutkami dla środowiska przyrodniczego, krajobrazowego i społecznego, których nie można skutecznie wyeliminować poprzez zaproponowane przez inwestora środki ograniczające. Organ wskazał w szczególności na negatywne oddziaływanie inwestycji na powietrze atmosferyczne i klimat zapachowy, na zagrożenie dla wód podziemnych GZWP 327 i powierzchniowych cieków wodnych, na ryzyko degradacji siedlisk przyrodniczych w otulinie Parku Krajobrazowego, przekształcenia krajobrazu i utraty walorów przyrodniczych otoczenia oraz uciążliwości odorowe, oddziaływanie na zdrowie i komfort ludzi, pogorszenie bezpieczeństwa drogowego w rejonie inwestycji. Jednocześnie Wójt Gminy Konopiska wskazał, iż raport o oddziaływaniu na środowisko nie spełnia wymogów art. 66 ust. 1 pkt 5 i 6 u.o.i.s., a brak

pełnej analizy wariantowej uniemożliwia organowi jednoznaczne stwierdzenie, że zaproponowany sposób realizacji przedsięwzięcia jest najkorzystniejszy dla środowiska. W konsekwencji organ uznał, że raport nie spełnia wymogów kompletności i rzetelności, a przedstawiony przez inwestora wariant „otwarty (niezadaszony) kompostowni” nie gwarantuje skutecznego ograniczenia oddziaływania na środowisko.

Od ww. decyzji odwołanie złożyła REKO Prime Sp. z o.o. z siedzibą w Myszkowie, ul. Jana Pawła II 104, 42-300 Myszków. Decyzja została doręczona stronie odwołującej w dniu 7 stycznia 2026 r. Odwołanie wniesiono w dniu 8 stycznia 2026 r. Tym samym strona wniosła odwołanie z zachowaniem terminu ustawowego. Odwołujący zarzucił organowi naruszenie:

- 1) art. 71 ust. 1 i 2 pkt 1 w zw. z art. 80 u.o.i.s. w zw. z art. 106 § 1 k.p.a. poprzez odmowę wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, podczas gdy inwestor przedłożył kompletną dokumentację, w tym raport o oddziaływaniu na środowisko, przeprowadzona została procedura oddziaływania na środowisko, zapewniono udział społeczeństwa w postępowaniu, uzyskano wymagane opinie i uzgodnienia organów współdziałających, inwestycja jest zgodna z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, nie wystąpiły również przesłanki negatywne, o których mowa w ustawie,
- 2) art. 59 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 66 i art. 68 u.o.i.s. przez bezpodstawne zakwestionowanie kompletności raportu o oddziaływaniu na środowisko,
- 3) art. 7, art. 77 § 1, art. 80, art. 107 § 3 k.p.a. w zw. z art. 66 ust. 1 pkt 8 u.o.i.s. przez dowolną i sprzeczną z zasadą prawdy obiektywnej ocenę ustaleń raportu w zakresie emisji substancji zapachowych, emisji hałasu, nieuwzględnienie przyjętej zasady przezorności oraz oparcie rozstrzygnięcia na nieuzasadnionych przypuszczeniach co do możliwości wystąpienia uciążliwości odorowych i akustycznych,
- 4) art. 77 ust. 10 w zw. z art. 77 ust. 3 u.o.i.s. poprzez odmowę uwzględnienia uzgodnień dokonanych przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu, mimo ich wiążącego charakteru,
- 5) art. 7, art. 77 § 1, art. 80, art. 107 § 3 k.p.a. przez dowolną ocenę materiału dowodowego,
- 6) art. 8 § 1 k.p.a. poprzez naruszenie zasady zaufania do władzy publicznej oraz naruszenia zasad bezstronności i proporcjonalności,
- 7) art. 107 § 3 k.p.a. poprzez brak należytego uzasadnienia decyzji.

Mając powyższe na uwadze, odwołujący wniosł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia.

W dniu 22 stycznia 2026 r. do Kolegium wpłynęło pismo REKO Prime Sp. z o.o. z siedzibą w Myszkowie z dnia 16 stycznia 2026 r. stanowiące uzupełnienie zarzutów i argumentacji przedstawionych w odwołaniu.

Po zapoznaniu się z aktami sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie zważyło, co następuje:

Zgodnie z art. 71 ust. 2 u.o.i.s. uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1) przedsięwzięć mogących zawsze

znacząco oddziaływać na środowisko; 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

W myśl art. 59 ust. 1 u.o.i.ś. dla przedsięwzięć określonych w przytoczonym pkt 1 ocenę oddziaływania na środowisko przeprowadza się w każdym przypadku, natomiast dla przedsięwzięć wskazanych w pkt 2 wspomniana ocena dokonywana jest tylko wtedy, gdy obowiązek jej przeprowadzenia został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 w zw. z art. 64 ust. 1 u.o.i.ś. przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, po uprzednim zasięgnięciu opinii uprawnionych organów.

Decydujące znaczenie dla zakwalifikowania planowanego przedsięwzięcia do jednej z ww. grup ma rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, zwane dalej r.p.o.ś.

Według kwalifikacji przedsięwzięć określonych w r.p.o.ś. planowane przez wnioskodawcę przedsięwzięcie jest ujęte w § 2 ust. 1, tj. zalicza się przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, jako rodzaj przedsięwzięcia wymieniony w pkt 47 - instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpadów inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii. Ustalono, że przedmiotowe przedsięwzięcie osiąga próg dotyczący przyjmowania odpadów w ilości nie mniejszej niż 10 t.

W związku z powyższym, planowane przedsięwzięcie zostało w sposób prawidłowy uznane przez organ pierwszej instancji za takie, w stosunku do którego ocenę oddziaływania na środowisko przeprowadza się w każdym przypadku.

Zgodnie z treścią art. 73 ust. 1 u.o.i.ś. postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego (art. 74 ust. 3 u.o.i.ś.). Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem (art. 74 ust. 3a u.o.i.ś.).

W art. 77 ust. 1 u.o.i.ś. postanowiono, że jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia i zasięga opinii organów wymienionych w tym przepisie. Z ust. 2 art. 77 u.o.i.ś. wynika, że organ występujący o uzgodnienie lub opinię, o których mowa w ust. 1, przedkłada:

- 1) wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku.

Stosownie do art. 80 ust. 1 u.o.i.ś. jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Ponadto w myśl art. 80 ust. 2 u.o.i.ś. właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

W myśl art. 85 ust. 1 u.o.i.ś. decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. Zaś stosownie do ust. 2 art. 85 u.o.i.ś. uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

- 1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:
 - a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,
 - b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:
 - ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
 - uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1,
 - wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,
 - c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4.

Przenosząc powyższe regulacje prawne na stan faktyczny rozpatrywanej sprawy podnieść należy, że z raportu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko i jego uzupełnień wynika, że planowane przedsięwzięcie polegać będzie na budowie zakładu przetwarzania odpadów na terenie o powierzchni 0,97 ha, wraz z instalacją do przetwarzania odpadów innych niż niebezpieczne o wydajności 74 Mg/dobę. Teren realizacji przedsięwzięcia znajduje się w granicach otuliny Parku Krajobrazowego Lasy nad Górną Liswartą.

Oceniając możliwość wydania w niniejszej sprawie decyzji środowiskowej dla opisanego wyżej przedsięwzięcia w pierwszej kolejności, w myśl art. 80 ust. 2 u.o.i.ś., należy ocenić zgodność inwestycji z ustaleniami obowiązującego na tym terenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zgodność lokalizacji przedsięwzięcia z postanowieniami obowiązującego na danym terenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym kryterium oceny zamierzeń inwestycyjnych podmiotu ubiegającego się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Stwierdzenie niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z postanowieniami planu nie tylko zwalnia organ prowadzący postępowanie z konieczności przeprowadzania postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie, ale wręcz obliuguje do wydania decyzji odmawiającej zgody na realizację przedsięwzięcia (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 15 grudnia 2025 r., sygn. akt II SA/Gl 1001/25). Ocena zgodności inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego należy do organu wydającego decyzję i powinna być dokonywana już na etapie wstępnym postępowania. W aktach sprawy znajduje się wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w gminie Konopiska w miejscowości Konopiska z dnia 4 marca 2025 r., z którego wynika, że teren planowanego przedsięwzięcia w części (działka ewidencyjna nr 2406/12) objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, przyjętym uchwałą nr 122/XII/2019 Rady Gminy Konopiska z dnia 27 września 2019 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Konopiska (Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 10 października 2019 r. poz. 6823). Działka nr 2406/12 położona jest na terenie oznaczonym symbolem „11PU” – tereny różnorodnej działalności gospodarczej. Z kolei działka nr 2406/18 położona jest na obszarze, dla którego nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

W niniejszej sprawie organ pierwszej instancji zaniechał jednak w uzasadnieniu decyzji oceny postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co w świetle art. 80 ust. 2 u.o.i.ś. jest niedopuszczalne. Przede wszystkim z uzasadnienia decyzji organu pierwszej instancji nie wynika, by kwestia ta była przedmiotem jakiegokolwiek analizy. W przedmiotowej sprawie nie jest zatem wystarczające złożenie do akt sprawy tekstu uchwały. Zgodnie z przywołanym przepisem Wójt powinien dokonać oceny zgodności inwestycji z planem. To w jego gestii leży dokonanie takiej oceny. Tymczasem w treści uzasadnienia decyzji organ nie odniósł się do planu i jego ustaleń. Takie działanie organu stanowi naruszenie art. 80 ust. 2 u.o.i.ś. jak również art. 7, 77 i 80 k.p.a.

Ponadto wskazać należy, że w ramach postępowania w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia ustala się i ocenia bezpośredni i pośredni wpływ przedsięwzięcia na środowisko, zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki, wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa wyżej, dostępność do złóż kopalin oraz możliwości i sposoby zapobiegania i ograniczania negatywnego oddziaływania na środowisko, a także wymagany zakres monitoringu (art. 62 u.o.i.ś.). Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa wyłącznie wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wymagania, jakie powinny być spełnione, by zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego szkodliwych. Ocena oddziaływania na środowisko jest więc szczególną procedurą mającą na

celu ocenę skutków realizacji danego przedsięwzięcia na środowisko i jego elementy, decydującą o możliwości realizacji przedsięwzięcia. W sprawie takich inwestycji jak niniejsza, do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko został wójt, burmistrz (art. 75 ust. 1 pkt 4 u.o.i.ś.).

Zgodnie z art. 77 ust. 1 u.o.i.ś jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia m.in. z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz zasięga opinii organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Tak więc przed wydaniem decyzji, organ właściwy uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organami wyspecjalizowanymi, w tym z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska (art. 77 ust. 1 u.o.i.ś.). Organ ten, z racji swoich kompetencji, jest w stanie samodzielnie ocenić wpływ inwestycji na środowisko, w oparciu o dane faktyczne wskazane w raporcie. Należy jednak zaznaczyć, że w postępowaniu administracyjnym, zgodnie z regułami wynikającymi z art. 7 k.p.a., obowiązuje zasada prawdy obiektywnej obligująca do wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności stanu faktycznego. W związku z tym, nawet gdy nikt nie kwestionuje prawidłowości sporządzenia raportu oraz danych w nim zawartych, organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach musi samodzielnie ocenić, czy został on sporządzony zgodnie z przepisami.

Po zapoznaniu się z aktami sprawy, Kolegium uznało, że decyzja organu pierwszej instancji została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, które uzasadnia jej wyeliminowanie z obrotu prawnego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że decyzji organu pierwszej instancji należy postawić wszystkie wymagania wynikające z przepisów k.p.a., jak konieczność respektowania zasady prawdy obiektywnej (art. 7 k.p.a.), zasady prowadzenia postępowania w sposób wzbudzający zaufanie do władzy publicznej (art. 8 k.p.a.), zasad należytego informowania stron i przekonywania, tj. wyjaśniania przesłanek podjętych rozstrzygnięć (art. 9 i art. 11 k.p.a.), z którymi wiążą się wymogi w zakresie prowadzenia postępowania dowodowego, rozstrzygnięcia i motywowania stanowiska organu (art. 77 § 1 i art. 80 oraz art. 107 § 1 i 3 k.p.a.). Przy czym uzasadnienie każdej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (pozytywnej, czy negatywnej) musi spełniać wymagania wynikające z art. 107 § 3 k.p.a., a także w zależności od rodzaju decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uzasadnienie będzie musiało spełniać dodatkowe wymagania wynikające z art. 85 ust. 2 u.o.i.ś., stanowiące doprecyzowanie warunków wynikających z art. 107 § 3 k.p.a.

Tymczasem w realiach rozpoznawanej sprawy lektura uzasadnienia zaskarżonej decyzji prowadzi do wniosku, że organ pierwszej instancji nie poczynił wystarczających, własnych ustaleń faktycznych, które pozwoliłby uznać, że miało miejsce merytoryczne rozpatrzenie sprawy będącej przedmiotem niniejszego postępowania. Ustalenia i twierdzenia organu pierwszej instancji zawarte w uzasadnieniu decyzji są niezwykle ogólne. Tymczasem należy zauważyć, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest decyzją uznaniową. Oznacza to, że organ właściwy do wydania tej decyzji winien przeprowadzić postępowanie przewidziane przepisami powołanej ustawy i jest zobligowany wydać tę decyzję, jeżeli inwestor spełni wymagania określone przepisami ustawy. W przedmiotowej

sprawie nie wykazano istnienia tego rodzaju przesłanek, a tym samym organ nie miał podstaw do wydania decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia. Niewątpliwie przesłankami odmowy zgody na realizację przedsięwzięcia są: niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 u.o.i.ś.), brak zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie, niż wariant proponowany przez wnioskodawcę, jeżeli w stosunku do proponowanego zaistniały przesłanki odmowy uzgodnienia warunków realizacji (art. 81 ust. 1 u.o.i.ś.), wykazanie znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 (art. 81 ust. 2 u.o.i.ś.), wykazanie, że przedsięwzięcie może wpływać negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 Prawa wodnego (art. 81 ust. 3 u.o.i.ś.).

Organ w zaskarżonej decyzji nie wskazał na żadną z ww. przesłanek ustawowych. Co prawda w podstawie prawnej decyzji organ przywołał przepis art. 81 u.o.i.ś., ale jednocześnie nie dookreślił, która z przesłanek objętych normą tego przepisu stanowiła podstawę wydania odmownej decyzji.

Organ wskazywał m.in. na uciążliwości inwestycji oraz jej negatywne oddziaływanie na środowisko wodne (obawy skażenia wód podziemnych GZWP 327 i powierzchniowych cieków wodnych). Z treści uzasadnienia decyzji nie wynika, by organ wykazał przesłanki z art. 59 pkt 1-3 Prawa wodnego - cel środowiskowy dla jednolitych części wód podziemnych, ograniczając się do ogólnikowego wskazania możliwości zagrożenia zanieczyszczeniami wód podziemnych. Co istotne organ w tym zakresie nie odniósł się do stanowiska Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wody Polskie w Poznaniu, który postanowieniem z dnia 12 maja 2025 r. uzgodnił realizację przedsięwzięcia w proponowanym do realizacji wariantcie. Należy podkreślić, że Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wody Polskie w Poznaniu jest wyspecjalizowanym organem w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne. Organ ten wprost wskazał w uzasadnieniu postanowienia, że mając na względzie charakter i skalę oddziaływania przedsięwzięcia, zastosowane rozwiązania i technologie oraz przy założeniu realizacji warunków określonych w uzgodnieniu, nie stwierdza się negatywnego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na realizację celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne, a określonych dla tych części wód w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”.

Ogólnikowe stwierdzenia dotyczące np. uciążliwości inwestycji oraz jej negatywnego oddziaływania na środowisko wodne nie zostały odniesione do konkretnych rozwiązań i parametrów planowanej inwestycji - w szczególności zawartych w ustaleniach raportu, sporządzanego w oparciu o wymogi ustawowe dla indywidualnego zamierzenia. Skoro organ dostrzeża możliwość zagrożenia zanieczyszczeniem wód podziemnych, to powinien odnieść się do treści art. 81 ust. 3 u.o.i.ś. w korelacji z wykazaniem naruszenia wynikającego z art. 59 Prawa wodnego (pkt 1-3). Organ winien pamiętać, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter związany, a więc odmowa jej wydania musi wiązać się z wykazaniem naruszenia konkretnej normy prawnej. Sam fakt wystąpienia potencjalnego oddziaływania na wody podziemne nie może stanowić o zasadności odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia. Wymaga to przynajmniej

przywołania argumentacji, która w sposób racjonalny mogłaby wzbudzić uzasadnione wątpliwości, a tym samym podważyć twierdzenia inwestora, że proponowane przez niego rozwiązania nie zabezpieczą środowiska przed negatywnym wpływem planowanej działalności.

Odnosząc się do twierdzeń organu, że planowana inwestycja płynie negatywnie na powietrze atmosferyczne i klimat zapachowy, spowoduje ryzyko degradacji siedlisk przyrodniczych w otulinie Parku Krajobrazowego, przekształcenia krajobrazu i utraty walorów przyrodniczych otoczenia, zauważyć należy, że negatywne oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko stanowi typową i nieodłączną cechę przedsięwzięć, co do których wydawana jest decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. Także sama nieodwracalność, czy też trwałość, negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie jest okolicznością, która uzasadnia wydanie decyzji odmownej. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa bowiem wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wymagania, jakie powinny być spełnione, aby minimalizować skutki negatywnego wpływu przedsięwzięcia na środowisko (*por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 czerwca 2019 r., sygn. akt II OSK 2114/17 oraz z dnia 18 grudnia 2024 r., sygn. akt III OSK 551/23; <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>*). W treści decyzji pierwszoinstancyjnej nie wyartykułowano normy z której wynikałby podstawy do odmowy wydania decyzji środowiskowej.

Wójt Gminy Konopiska zakwestionował również ustalenia raportu, wskazując, że raport nie spełnia wymogów kompletności i rzetelności, a przedstawiony przez inwestora wariant „otwarty (niezadaszony) kompostowni” nie gwarantuje skutecznego ograniczenia oddziaływania na środowisko.

W orzecznictwie sądów administracyjnych utrwalony jest pogląd, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest dokumentem prywatnym, podlegającym ocenie właściwego organu (*wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 lutego 2007 r., sygn. akt II OSK 363/06, Nieruchomości 2007, nr 7, s. 15, akceptowany przez K. Gruszeckiego „Ustawa o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko. Komentarz” Pressom sp. z o.o. Wrocław 2009 s. 179 uw. 2*). W wyroku z dnia 20 lutego 2014 r. o sygn. IV SA/Po 1214/13 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu trafnie wskazał, że raport sporządzany przez inwestora wchodzi w skład materiału dowodowego sprawy, jest dowodem z dokumentu i jak każdy inny dowód podlega regułom postępowania dowodowego, w tym swobodnej ocenie dowodów zgodnie z art. 80 k.p.a.

W ocenie Kolegium sam fakt, że w przekonaniu organu pierwszej instancji raport inwestora był niepełny nie mógł być uznany za wystarczający powód dla odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań wnioskowanego przedsięwzięcia.

Raport jako dowód podlega ocenie na zasadach określonych w art. 7, art. 77 i art. 80 i art. 81 k.p.a. Właściwy organ jest zobowiązany do sprawdzenia treści raportu w kontekście spełnienia przez niego warunków, o jakich stanowi art. 66 u.u.i.ś. oraz jego aktualności i rzetelności sporządzenia. Organ nie jest związany treścią raportu, a ustalenia w nim zawarte mogą służyć wydaniu decyzji, gdy raport jest rzetelny, spójny, wolny od niejasności i nieściśłości (*wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego*

z dnia 9 maja 2023 r., sygn. akt III OSK 3374/21; <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). W orzecznictwie podkreśla się również rolę jakości raportu jako przedkładanego materiału dowodowego. Raport poprzedzający wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych, chociaż jest dokumentem prywatnym oraz opracowanym przez osoby posiadające wiadomości specjalne, musi jednak być kompleksowy, spójny i rzetelny. Oznacza to, że raport powinien uwzględniać wszystkie wymagania nałożone przez ustawodawcę, w świetle przepisu art. 66 u.o.o.ś., ponieważ jest także kluczowym dowodem w tym postępowaniu administracyjnym (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 listopada 2015 r., sygn. akt II OSK 601/14). Obowiązkiem ciążącym na organie prowadzącym ocenę oddziaływania na środowisko jest weryfikacja nie tylko kompletności informacji zawartych w raporcie pod kątem wypełnienia wymogów wskazanych w art. 66 u.o.o.ś., ale także zgodności przedstawionych danych ze stanem faktycznym, poprawności przedstawionych analiz oraz trafności wniosków dotyczących oddziaływań generowanych przez przedsięwzięcie oraz dotyczących oceny dopuszczalności i warunków realizacji przedsięwzięcia przedstawionego przez wnioskodawcę. Obowiązki w tym zakresie ciążące na organie prowadzącym postępowanie, ale także na organach uzgadniających warunki realizacji przedsięwzięcia na mocy przepisów art. 77 u.o.o.ś., wynikają zarówno z zasady prawdy obiektywnej - reguły kierowanej do ogółu postępowań administracyjnych, jak również nieodłączonego elementu procesu oceny zgodnie z definicją oceny oddziaływania na środowisko zawartą w przepisie art. 3 ust. 1 pkt 8 lit. a). W szczególności organ powinien ustalić, czy opracowany raport, łącznie z jego uzupełnieniami, zawiera komplet niezbędnych informacji identyfikujących rodzaj i skalę skutków środowiskowych, a także społecznych jakie niesie za sobą realizacja przedstawionego we wniosku przedsięwzięcia. Ocena raportu powinna zmierzać do zidentyfikowania wszystkich potencjalnych zagrożeń środowiskowych związanych z realizacją planowanej inwestycji. Niezbędnym warunkiem umożliwiającym dokonanie takiej oceny jest między innymi przedstawienie w raporcie wymaganych, wariantów. Bez analizy wszystkich wariantów, przeprowadzenie powyższej oceny nie jest możliwe, a w szczególności uniemożliwia dokonanie wyboru wariantu najbardziej korzystnego do środowiska, zminimalizowanie czy też nawet wyeliminowanie ujemnych następstw jakie niesie dla środowiska realizacja przedsięwzięcia wskazanego przez wnioskodawcę. Raportowi o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przysługuje szczególna wartość dowodowa, która wynika z kompleksowego charakteru analizy planowanego do realizacji przedsięwzięcia. Podważenie jego ustaleń może nastąpić, co do zasady, poprzez przedstawienie równie kompleksowej analizy kwestionowanego raportu jako całości, czy też jego części sporządzonej, z uwagi na wymóg posiadania wiedzy specjalnej, przez specjalistów, dysponujących równie fachową wiedzą, jak autorzy raportu, której wnioski pozostawałyby w rażącej sprzeczności do tych zawartych w raporcie przedłożonym przez wnioskodawcę. Z drugiej strony stopień kompletności czy skomplikowania analiz zawartych w raporcie sam w sobie nie może być traktowany jako miara ich poprawności, tak samo jak posiadanie wiedzy specjalistycznej przez osobę sporządzającą nie jest gwarantem rzetelności zebrania danych stanowiących podstawę analiz zawartych w raporcie. Zasada prawdy obiektywnej wymaga niejednokrotnie przeprowadzenia przez organ z urzędu postępowania wyjaśniającego, w tym przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, w szczególności w wymagających wyjaśnienia istotnych do rozstrzygnięcia sprawy

okoliczności, wymagających wiedzy specjalnej, którą nie zawsze mogą legitymować się pracownicy organu.

Samo stwierdzenie Wójta Gminy Konopiska, że przedstawiony przez inwestora wariant „otwarty (niezadaszony) kompostowni” nie gwarantuje skutecznego ograniczenia oddziaływania na środowisko należy uznać za niewystarczające, co najmniej przedwczesne. Podobnie należy ocenić twierdzenia, że raport przedłożony przez inwestora nie spełnia wymogów z art. 66 ust. 1 pkt 5 i 6 u.o.o.ś., ponieważ „(...) obowiązkiem inwestora było przedstawienie wariantu technologicznie bezpieczniejszego i środowiskowo mniej uciążliwego”. Dokonując analizy akt sprawy administracyjnej trudno też odnaleźć materiał dowodowy, który pozwalałby na tym etapie postępowania postawić taką tezę. Organ winien nie tylko w sposób wyczerpujący przedstawić swoje stanowisko w tym przedmiocie, ale także wskazać dowody na jego poparcie. Winien rozważyć przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego. Nie może bowiem budzić wątpliwości, że w przedmiotowej sprawie odpowiedź na pytanie, czy przedstawiony przez wnioskodawcę racjonalny wariant alternatywny odpowiada faktycznie takim kryteriom wymaga wiedzy specjalistycznej. Oczywiście konieczność przeprowadzenia tego dowodu może być uzależniona od uprzedniego ustalenia, czy organ zatrudnia ewentualnie pracownika, który taką analizę w imieniu organy może przedstawić. Nie może w niniejszej sprawie ująć uwadze, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w uzasadnieniu postanowienia z dnia 26 września 2026 r. nr WOOS.4221.22.2025.JŻ.4 r., którym uzgodnił warunki realizacji przedsięwzięcia nie wskazywał na wadliwość wskazanego przez inwestora racjonalnego wariantu alternatywnego.

Ponadto, słusznie wskazał odwołujący, że organ pierwszej instancji nie zawarł w uzasadnieniu decyzji wyjaśnienia o tym, w jakim zakresie zostały wzięte pod uwagę uzyskane w toku postępowania opinie i uzgodnienia innych organów. Wbrew brzmieniu art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. a) i b) u.o.i.ś. w uzasadnieniu decyzji nie ma jakichkolwiek informacji o tym, czy i w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę opinie i oceny dokonane przez organy współdziałające. Samo zaznaczenie w uzasadnieniu decyzji, że zostały wydane uzgodnienia i opinie organów współdziałających oraz opisanie działań podejmowanych przez organ pierwszej instancji nie stanowi o realizacji obowiązku wzięcia pod uwagę i uwzględnienia przy wydawaniu decyzji stanowisk organów współdziałających. Jest to o tyle istotne, że w orzecznictwie sądowoadministracyjnym podnosi się, że wiążący charakter stanowiska zajętego przez organ uzgadniający wyraża się w niemożności wydania decyzji pozytywnej w przypadku negatywnego stanowiska organu uzgadniającego, a także w niedopuszczalności określenia w decyzji pozytywnej warunków realizacji przedsięwzięcia w sposób odmienny niż uczynił to organ uzgadniający (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 10 marca 2011 r., sygn. akt IV SA/Po 751/10 oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 20 lutego 2014 r., sygn. IV SA/Po 1214/13, publ. LEX nr 1435772). Oznacza to, iż organ prowadzący postępowanie w sprawie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia, nie może w zasadzie wydać decyzji negatywnej, jeżeli organy uzgodnieniowe uzgodniły pozytywnie planowane zamierzenie. Wprawdzie dopuszcza się możliwość, iż organ prowadzący postępowanie w sprawie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia może przy spełnieniu określonych warunków wydać decyzję negatywną, jednak musi to szczegółowo uzasadnić odnosząc się do całego zgromadzonego materiału

dowodowego, w tym w szczególności do raportu i postanowienia organu uzgadniającego (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 17 czerwca 2025 r., sygn. akt II SA/Gl 137/25). Tymczasem Wójt Gminy Konopiska w żadnym fragmencie uzasadnienia nie wyjaśnił, z jakich powodów odmówił uwzględnienia stanowisk organów uzgadniających i opiniujących.

Zaznaczyć też wyraźnie należy, że sprzeciw lokalnej społeczności nie stanowi normatywnej podstawy do odmowy wydania decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Organ wydający decyzję środowiskową ma oczywiście obowiązek zapewnić udział społeczności lokalnej w postępowaniu, może ona składać uwagi i wnioski, a w jaki sposób zostały one wzięte pod uwagę właściwy organ musi wyjaśnić w uzasadnieniu decyzji środowiskowej. Tym niemniej samo odwołanie się do protestów mieszkańców nie może stanowić samodzielnej podstawy odmowy wydania decyzji środowiskowej.

Pominięcie przez organ pierwszej instancji głównego dowodu w sprawie – raportu oddziaływania na środowisko, a także brak ustosunkowania się do uzgodnień i opinii organów współdziałających, stanowi przejaw naruszenia przez Wójta Gminy Konopiska przepisów art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a. w zw. z art. 80 ust. 1 pkt 1 i art. 85 ust. 2 pkt 1 u.o.i.ś.

Należy wyraźnie wskazać, że organ uprawniony jest do odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia po wyczerpującym zgromadzeniu materiału, jego analizie w kontekście każdej z tych podstaw. W okolicznościach niniejszej sprawy od takiej analizy materiału dowodowego organ pierwszej instancji niezasadnie odstąpił, naruszając przepisy postępowania w stopniu mogącym mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia, co dyskwalifikuje jego decyzję. Tym samym bezsprzecznie zasadne jest w okolicznościach niniejszej sprawy rozstrzygnięcie w oparciu o art. 138 § 2 k.p.a.

Dopiero wnikliwa analiza materiału dowodowego podjęta przez organ pierwszej instancji z uwzględnieniem uwag organu odwoławczego i w kontekście opisanych w ustawie przypadków, w których możliwe jest wydanie decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia, da podstawy do wydania merytorycznego rozstrzygnięcia i otworzy możliwość jego ewentualnego kwestionowania.

Dodatkowo Kolegium zwraca uwagę na w postępowaniu w przedmiocie wydania decyzji środowiskowej organ prowadzący postępowanie, na podstawie dokumentów dostarczonych przez wnioskodawcę oraz całości akt sprawy kierując się przesłankami wynikającymi z art. 74 ust. 3a u.o.i.ś. powinien więc ustalić, komu w postępowaniu przysługują przyimoty strony. W przypadku decyzji środowiskowej ustalenia w przedmiocie zasięgu oddziaływania inwestycji mają bezpośrednie przełożenie na krąg stron postępowania, którego prawidłowe określenie stanowi obowiązek organów administracji na każdym etapie postępowania administracyjnego. Tymczasem Wójt Gminy Konopiska nie wyjaśnił, dlaczego nie przyznał statusu strony właścicielowi nieruchomości oznaczonej jako działka nr 13/21 obręb 0005 Konopiska, która znajduje się w obszarze oddziaływania inwestycji. Zaniechanie to powoduje, że w ocenie Kolegium, krąg stron nie został prawidłowo ustalony.

W tym stanie rzeczy Kolegium orzekło jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Od decyzji skarga nie przysługuje. Jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie, Aleja Niepodległości 20/22, 42-200 Częstochowa. Sprzeciw wnosi się w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji. Zgodnie z art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. 143) – zwanej dalej p.p.s.a., sprzeciw powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji;
- 2) żądanie jej uchylecia oraz
- 3) oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję.

Wpis stały od sprzeciwu wynosi 100 złotych.

Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych (art. 243 § 1 p.p.s.a.).

Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 244 § 1 p.p.s.a.).

W myśl art. 254 § 1 p.p.s.a. wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości sądu, o którym mowa w § 1, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego (§ 2).

Skład orzekający:

1. Aleksandra Cogiel - Przewodniczący składu orzekającego

Podpis jest prawidłowy
Dokument podpisany przez Aleksandra COGIEL
Data: 2026.03.12 11:50:33 CET

2. Karolina Stolarska-Wojdała - członek składu

Podpis jest prawidłowy
Dokument podpisany przez Karolina
STOLARSKA-WOJDAŁA
Data: 2026.03.12 11:50:33 CET

3. Zenon Ułamek - członek składu

Dokument
podpisany przez
Zenon UŁAMEK
Data: 2026.03.12
11:39:41 CET

/Dokument został wydany w postaci elektronicznej i podpisany kwalifikowanymi podpisami elektronicznymi przez członków składu orzekającego/

Otrzymują:

1. REKO Prime Sp. z o.o. z siedzibą w Myszkowie, ul. Jana Pawła II 104, 42-300 Myszków.
2. Wójt Gminy Konopiska.
- 3.
4. 1
5. I i.
6. pełnomocnik PRESS GLASS Holding S.A. – radca prawny Artur Wójcik, Kancelaria Radców Prawnych A. Wójcik i Wspólnicy Spółka Komandytowa, ul. Kawia 4/16, pok. 217, 42-202 Częstochowa.
7. ENCKEL Sp. z o.o. z siedzibą w Częstochowie.
8. aa.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach.
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Częstochowie.
3. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Poznaniu.

Klauzula informacyjna z RODO

Administratorem danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie reprezentowane przez Prezesa Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie z siedzibą ul. Aleja Niepodległości 20/22, 42-200 Częstochowa. Administrator wyznaczył Inspektora Ochrony Danych - Magdalenę Kuzmider, z którym można się kontaktować poprzez: adres e-mail: kontakt@iszd.pl, tel.: 607 770 718 lub pisemnie na adres administratora.

Szczegółowe informacje o zasadach przetwarzania Państwa danych osobowych oraz o przysługujących Państwu prawach z tym związanych znajdują się na naszej stronie Biuletynu Informacji Publicznej w zakładce RODO: <https://www.kolegium-odwolaweze.czestochowa.finn.pl/bipkod/38431600>